

=====

==
 == M E D E D E L I N G E N ==
 ==
 =====

1. Het Lied over de Moord te Moerkerke (27 nov 1913)

In aflevering 1 van onze dertiende jaargang 1971, op blz 39, werd gevraagd naar de volledige tekst van het lied over de moord te Moerkerke. Ons Medelid, de heer Victor Van Damme, Graaf Jansdijk 461 Knokke, en afkomstig uit de wagenmakerij van het Molentje te Moerkerke, zond ons de volledige tekst, waarvoor wij hem van harte danken. J. De Smet.

Een Sluipmoord te Moerkerke.

1. Ja het droevig nieuws dat men nu weder hoort
 Is het bewijs eener echte sluipmoord
 Te Moerkerke nu laatst bedreven.
 Daar liet een Heer het dierbaar leven
 Hij kwam 's avonds van een jachtpartij
 Naar zijn kasteel met zijne vrouw aan de zij
 En dicht bij zijn woning gekomen
 Knalde er een schot.

Refrein: Wreed gekwetst lag te bed dien heer
 Te zuchten van pijn en hartzeer
 Maar door koorts en overmand
 Verslechte zijn toestand;
 Hij stierf in d'armen zijner vrouw
 Daar was het algemeene rouw.
 Ja die slag viel hard
 T'was daar droefheid en smart
 In eenieders hart.

2. Dien heer getroffen die slaakte een kreet
 Van smart en pijn die het luchtruim doorsneed
 Hij riep op zijn dierbare vrouw
 Ach loop toch om hulp algauw.
 Maar zij was daar zoo zeer van aangedaan
 Zij kon niet spreken, ja zelfs niet gaan
 Zij stond als genageld aan d'aarde
 Van angst en schrik.
3. De dienstboden hadden het schot gehoord
 Zij liepen seffens naar de plaats dan voort
 Zij vonden hun meester ten gronde
 Gekwetst ja door menige wonde.
 Men dræg hem binnen het kasteel
 't Was daar geschei, 't was een droevig tooneel
 Dokters werden seffens ontboden
 Al uit de stad.

4. 't Slachtoffer had nog een goede nacht
Niemand die had daar het ergste verwacht
Nochthans zijn toestad kwam te verslechten
Een priester gaf hem de gerechten
Hij sprak: 'k ga sterven, ik word 't gewaar
Maar vergeef het aan de moordenaar.
En in de armen zijner vrouw
Gaf hij den geest.

5. Nu zijn de gendarmen te saam op zoek
Achter den dader langs kanten en hoek
Mochten zij hem nu gauw ontdekken
Dat zou de mensen wat gewekken.
Met den moord brengt die laffe bandiet
In de woning weemoed en groot verdriet
Geen ruste zal die kerel nog hebben
Noch dag noch nacht.